

Glas Kosovskih Žena

Podržava, štiti i promovise prava i interese žena i devojaka na Kosovu

U ovom izdanjuom izdanju

Putovanje kućiError!
Bookmark not defined.

Razmatranje zaključuje: Rad
MŽK-a Veoma Relevantan i
Efektivan2

Učesnici Dokufesta Diskutuju
o profesiji zasnovanoj na
rodu3

Film prikazuje „Različit
Život“ osoba sa
invaliditetom4

Aktivne Žene Zastupaju za
Zaustavljanje Nasilja u
Porodici4

Peace Corps Uči o Pravima
Žena na Kosovu.....5

Inspirisani Filmski stvaraoči
„Pričaju svoje priče“ na
Dokufest-u.....5

MŽK se Zahvaljuje svojim
stažistima.....6

Mlade Feministkinje Kosova
pridružuju se
međunarodnom karavanu ...6

Facebook

Lista pošiljke E-vesti

Direktorka MŽK-a je član savetodavne grupe Rezolucije 1325

Igballë (Igo) Rogova, izvršna direktorka [MŽK-a](#) nedavno je pozvana od strane Žena UN-a u Nju Jorku da postane članica savetodavne grupe eksperta visokog nivoa za globalne studije na 15 godišnjici sprovođenja Rezolucije 1325 Saveta Bezbednosti (UNSCR). Studija ispunjava Rezoluciju 2122 koja poziva Generalnog Sekretara UN da preduzme pregled visokog nivoa vezan za pitanja žena, mira i bezbednosti do meseca oktobra 2015 godine. Studija će pregledati uticaj rada u ovoj oblasti tokom zadnjih 15 godina, uključujući uspehe, izazove i preporuke za sprovođenje Rezolucije 1325. [Radhika Coomaraswamy](#) će biti prvi autor.

Usvojena u 2000 godini, Rezolucija 1325 je bila prva rezolucija UN-a da adresira uticaj koji oružani sukobi imaju nad ženama. Ona poziva na perspektivu osnovanu na pol u svim procesima nakon rata, Programima UN-a i misijama Saveta Bezbednosti, kao i treninzima osnovanim na polu u mirovnim operacijama UN-a. Ona zahteva ravnopravno učestvovanje žena u svim naporima za dalji mir i bezbednost.

Rogova je bila međunarodna i domaća zastupnica za sprovođenje Rezolucije 1425 od trenutka njenog usvajanja. Ona je upotrebila Rezoluciju kako bi tražila više sastanaka između UN službenika, međunarodnih donosioca odluka i žena na Kosovu, odmah nakon rata na Kosovu. Rogova je takođe bila instrumentalna u uspostavljanju Ženske Mirovne Koalicije koja je sjedinila žene sa Kosova i Srbije u traženju uloge na pregovorima između njihovih država po Rezoluciji 1325, kao i Ženskog regionalnog loba za mir, bezbednost i pravednost u južno-istočnoj Evropi. Rogova je zastupala više od decenije za osnaživanje ove veoma važne Rezolucije unutar zemlje. U 2014 godini, Skupština Kosova je zvanično usvojila nacionalni akcioni plan za sprovođenje Rezolucije 1325. Akcioni plan obavezuje Agenciju za ravnopravnost polova pri Kancelariji Premijera da kreira i predvodi među-institucionalni Sekretarijat kako bi osigurali sprovođenje Rezolucije.

Pod vođstvom Rogove, MŽK je publikovala nekoliko izveštaja o Rezoluciji 1325. U 2011 godini, MŽK je objavila sveobuhvatnu publikaciju nazvanu *1325: Facts and Fables (1325: Činjenice i Fabule)*, zbirku priča i činjenica nad sprovođenjem Rezolucije na Kosovu. Inovativna publikacija je bila iskorišćena

od strane KFOR-a, među drugim lokalnim i međunarodnim akterima u podizanju svesti o Rezoluciji 1325. MŽK je takođe bila uključena u Evropskim Veznim Kancelarijama za Izgradnju Mira koje su nadgledale sprovođenje Rezolucije 1325 u Evropi.

Predstojeća Globalna Studija će biti izgrađena na ranijim pregledima visokog nivoa, uključujući i pregled desetogodišnjice Rezolucije 1325 u 2010 i Studiju Generalnog Sekretara iz 2002 godine o pitanju Žena, Mira i Bezbednosti. Studija ima za cilj da udruži sa drugim većim inicijativama UN-a, uključujući i 20 godišnji pregled Pekinške deklaracije i platforme za akciju iz Četvrtre Svetske Konferencije o pitanju Žena, kao i formulisanje razvojne agende nakon 2015 godine.

Putovanje kući

Od Shqipe Malushi

Stotina žena članica organizacija **MŽK-a** i njihovi dobitnici, pridružili su se radionicama i individualnim podučavanjem o „Otpor i Blagostanje Postojanja“ u selima i gradovima Kosova od 4 juna do 1 septembra 2014 godine. Radionice su pomogle ženama da reflektuju na prošlost i da nađu nove načine kako bi išli unapred. Putovanje za žene je bilo bolno. Sećanja na rat su i dalje bila sveža u njihovim glavama, i niko im stvarno nije pomogao da se izleče ili da im da alate kako bi oslobodili svoj bol i košmare i kako bi našli oproštaj.

U Đakovici, žene su držale slike nestalih sinova i ćerka tokom rata. One su plakale satima za učinjenu nepravdu, nemoć i nedostatak podrške. Nakon nekoliko sata tugovanja, olakšanje je došlo sećajući žrtve u svetlu živih:

prikazujući njihove vrednosti i kvalitete, a ne njihov gubitak, fokusirajući se na njihov doprinos, a ne na njihov nestanak.

„Za 15 godina nikada se nisam osećala lakše nego danas“, rekla je jedna majka. „Kasnite. Ovo nam je trebalo 15 godina ranije.“

U drugom selu gde je mnogo žena pretrpelo silovanje, one su sebe nazvale „bezličnim ženama“ bez nade. Bilo je mnogo srce-lomljivih priča. Jedna majka je bila silovana od bande od devet vojnika. Ona se zaklela da se bori protiv ovog zlog čina do kraja njenog života, kako bi zaštitila svoje ćerke. Ona je podstaknula druge žene da ustanu i budu ponosne zato što su preživlele. Ona im je rekla da ne nose teret stida zato što one nisu bile krive za to delo. Zajedno smo uspele da izgradimo most nade, mrežu podrške preko pozitivnog mišljenja i novu viziju za život. U Prizrenu, mnogo mladih ljudi sa invaliditetom se pridružilo radionici, nalazeći nadu za njihovu budućnost. Slepa devojka, prva na Kosovu koja studira za master diplomu za Pravo, izrazila je želju da studira psihologiju u Turskoj. Mi smo je povezali sa Turskim Univerzitetom koji je izrazio želju da joj pruži stipendiju.

U selu Malo Kruševo (Krusha e Vogel), gde su skoro svi muškarcu ubijeni, polovina sela je išlo napred. Od jedne šivaće mašine koja joj je bila poklonjena u 2003, jedna žena sada ima 10 mašina i zaposlila je mnogo žena kao uspešne krojačice.

Članice MŽK-a su smatrale radionice kao povetarac svežeg vazduha. One su mi dale mogućnost da se povežem sa bolom ljudima i zajedno smo okrenuli bol u nadu. Stvorili smo platformu pozitivnosti gde su žene mogle da identifikuju svoj bol, da se posvete za lečenje i za oslobađanje njihovog bola. Radionice su pomogle žene da zaključče, oprostite i puste prošlost. Novo kritičko mišljenje i alati komuniciranja su bili naučeni. Mnoge žene su povratile svoje samopouzdanje u stvaranju boljeg života. Za mene, ovo putovanje kući je bilo veoma pronicljivo. Bila sam u mogućnosti da se ponovo povežem sa mojim mestom, mojim ljudima; da se setim mojeg nasleđa i da otkrijem neke moje lične

mane koje sam i ja sama trebala da oprostim i da ih pustim da odu. Ljubav je u svakom srcu mojih ljudi koji imaju potrebe za lečenje kako bi išli napred i povratili sve svoje vrednosti koje su bile oduzete od njih. Ja sam posvećena da podignem moj glas kod svih profesionalaca, umetnika i humanitaraca i da ih zamolim da pomognu lečenje mojih ljudi i da izgradimo novu viziju nade.

Rođena u Peći, Kosovu, Shqipe Malushi je živela u Sjedinjenim Državama od 1980. Kao aktivistkinja za prava žena, ona je radila u Nju Jorku i putovala je celim svetom, pružajući mentorstvo, lečenje i osnaživanje ženama i muškarcima. Ovog leta, nakon mnogo godina daleko, ona se vratila kući na Kosovu.

Razmatranje zaključuje: Rad MŽK-a Veoma Relevantan i Efektivan

MŽK se nedavno podvrgnuo uspešnim nezavisnim srednjoročnim pregledom Fonda Žena Kosova (FŽK) za šeme granta i podršku za Opštinske Zastupajuće Grupe za Polnu Ravnopravnost (GEAG-e). Projekat koji je bio podvrgnut razmatranju, podržan od strane Austrijske Agencije za Razvoj i Kvinna till Kvinna, nastoji da podigne i poboljša učešće žena u procesima donošenja odluka na opštinskom nivou. FŽK pruža grantove za članice MŽK-a, omogućujući im proguraju dalje svoje organizacione i zastupajuće kapacitete dok preduzimaju inicijative skrojene za adresiranje izazova u njihovim opštinama i šire.

Srednjoročni pregled je ocenio rad MŽK-a kao „veoma relevantnim“ za razvojne potrebe Kosova i zasnovan na dobro-istraženim i vođen prema veoma dobro shvaćenim činjenicama trenutnog stanja zemlje. Projekat je takođe smatran veoma relevantnim nad Strateškom Planu MŽK-a za period 2011-2014 godine. Štaviše, izveštaj je pronašao da je projekat stvorio jak napredak na svim njegovim očekujućim rezultatima i zbog toga je na putu da dostigne svoje očekivane rezultate i generalni cilj projekta. On je adresirao dostignute rezultate do sada kao veoma stabilnim navodeći da će nastaviti tako i nakon kompletiranja projekta.

Dobar napredak, prema izveštaju, napravljen je u pravcu ostvarivanja cilja za osnivanje pet novih GEAG-a i podržavanje rada ne preostalih osam. Do sada, tri nova GEAG-a (u Dragaš, Glogovac i Podujevo) su osnovana i grupe su osnažili svoje kapacitete preko podrške MŽK-a. Oni su preduzeli nekoliko uspešnih inicijativa za zastupanje na opštinskom nivou ka pravcu unapređenja ravnopravnosti polova.

Što se tiče MŽK-a, izveštaj je našao da je projekat već doneo „vidljive pozitivne promene“ na oba nivoa i na individualni i organizacioni. Individualno, pronađeno je da su predstavnice članica MŽK-a i dobitnici projekta osnaženi sa veštinama, znanjem od obuka i događaja i kontakta mreže, među ostalim, kao rezultat projekta.

Na organizacionom nivou, MŽK članice su prikazali jače razvojne kapacitete (posebno što se tiče upravljanjem projektnim ciklusom, sprovođenjem projekta, izveštavanjem, podizanjem fondova i zastupanjem) i poboljšali su unutrašnje procese i procedure. Tokom intervjua sa dobitnicima granta, većina njih su naglasili neprestanu podršku koju su prihvatili tokom sprovođenja, za koju veruju da im je pomogla da uspešno kompletiraju projekte, da steknu nove veštine i da ojačaju svoje organizacije uopšte.

Potpuni izveštaj se može [pročitati online](#).

Učesnici Dokufesta Diskutuju o profesiji zasnovanoj na rodu

21 avg. 2014 god, the United Nations Development Programme (UNDP) organizovao je okrugli sto pod naslovom „Profesije nemaju rodnu pripadnost“ na Dokufest u Prizrenu.

Oni su diskutovali o tome kako različite zainteresovane stranke mogu zajednički i sveobuhvatno oblikovati percepcije za ravnopravnost polova, pogotovo što se tiče zaposlenosti.

Diskusija je vođena od strane Donjeta Morina, Asistentkinja Projekta o Rodu u UNDP-u. Ljudi su podelili svoje ideje i lična iskustva.

Diskusija je obuhvatila rezultate Izveštaja UNDP-a za Javni Puls, objavljenog u junu mesecu 2014 godinu.

Izveštaj je preporučio više aktivnosti za podizanje svesti, koje su dovele do ove diskusije.

Oni su zabeležili kako društvo kreira i neprestano reprodukuje društvene norme koje limitiraju izbore karijere, na osnovu pola osobe.

Debata se razvila oko skorašnjeg filma UNDP-a, „Profesije nemaju rodnu pripadnost“, koji je prikazao aspiracije devojaka i dečaka vezanih za karijere.

Razgovor je dotakao i efekte porodice, medija i škole o ograničavanju izbora karijere dečaka i devojčica, tako što im nameću određene norme i vrednosti specifične za rodove.

„Ja sam zadovoljna sa ovom diskusijom, i naučila sam mnogo od svakoga ko je bio prisutan“, rekla je Donjeta Morina.

21 avg, 2014 god., UNDP je organizovao okrugli sto pod naslovom „Profesije nemaju rodnu pripadnost“ na Dokufestu. Foto: Haris Alija

Film prikazuje „Različit Život“ osoba sa invaliditetom

Tri sata pre početka filma, ulaznice su bile prodate. To je povećalo radoznalost članova publike o filmu koji je ekranizovan u „Kino në Lum“ (Pozorište na Reci) 20 avg. na [Dokufest-u](#) u Prizrenu. Vlasnici ulaznica su gledali film sa stolica unutar pozorišta, dok su ostali pokušali da gledaju film iz daljine.

Film, *Fotografia: Një Jetë Ndryshe [Fotografija: Različit Život]*, je proizveden od strane [Organizacije Osoba sa Distrofijom Kosova](#) (OPMDK) i režiran od strane Galdim Vagangjiu. Film je ispričao priču o fotografskoj radionici koja je promenila živote jedne grupe ljudi sa invaliditetom. Film je proizveden bez ikakvih fondova, na potpuno dobrovoljnoj osnovi.

Izvršna Direktorica OPMDK-a, Antigona Shestan, rekla je da je posebna stvar o ovom filmu da, uprkos njihovih fizičkih poteškoća, članovi organizacije koji su učestvovali u kursu fotografije, predvođenog fotografom Nafis Llovakica su kompletirali ovaj kurs. „Radili smo veoma naporno kako bi završili ovaj film i nisam očekivala toliko mnogo ljudi da se pojave i da nas podrže,“ rekla je ona. „Veoma sam ponosna da je tako mnogo ljudi došlo da vide naš film“.

Ovaj film nije o ljudima sa posebnim potrebama nego je za posebne ljude, rekao je Galdim Vagangjiu. „Njihove fizičke poteškoće ih ne sprečavaju da budu veliki fotografi i da realizuju njihova lična očekivanja. Glavni razlog zašto sam želeo da uradim ovaj film je zato što su ovi ljudi jednom imali tragediju u njihovom životu, ali oni nisu stali i imali su veliku volju da nastave sa svojim životima.“

Aktivne Žene Zastupaju za Zaustavljanje Nasilja u Porodici

[Aktivne Žene Đakovice \(AŽĐ\)](#), NVO i članica [MŽK-a](#), radi u pravcu sprovođenja Zakona o Zaštiti protiv Nasilja u Porodici. One rade zajedno sa devojkama i dečacima različitih nacionalnosti, pogotovo Romske, Aškalijске i Egipatske nacionalnosti, kako bi se osigurali da se nasilje u porodici tretira pravilno i po punoj meri zakona na Kosovu.

Iako [Zakon o Zaštiti Protiv Nasilja u Porodici \(Br. 03/LI 82\)](#) određuje prilično sveobuhvatan okvir za bavljenje sa nasiljem u porodici, na nivou zemlje se još uvek potpuno ne sprovodi. Žene i omladina još uvek nemaju ravnopravni pristup u zaštiti protiv nasilja, i sistem za pružanje informacija o dostupnoj pomoći preostaje neefikasan. To je pogotovo istaknuto za zajednice Roma, Aškalija i Egipćana.

„Svesni smo da se nasilje u porodici dešava dobro obrazovnim ženama, koje takođe ekonomski stoje dobro, i želimo raditi sa ženama različitih zajednica i pozadina. Ali smo takođe primetili iz našeg svakodnevnog rada, da najveći broj žena koje traže pomoć u našem NVO-u za pitanje nasilja u porodici pripada zajednicama Roma, Aškalija i Egipćana; nekoliko njih je pohađalo školu i imaju loše ekonomske uslove,“ rekla je Valbona Rizvanolli, Izvršna Direktorica AŽĐ-a. Prema tome, AŽĐ je preduzela jednu inicijativu za pružanje informativnih sesija sa temama koje uključuju nasilje u porodici uopšteno, o zakonima koji se tiču nasilja u porodici i o strategijama za nadgledanje sprovođenja Zakona o Zaštiti od Nasilja u Porodici, od strane Opštine Đakovica

Pored toga, one su radile na objavljivanju izveštaja o nadgledanju sprovođenja ovog zakona, uključujući i nalaze i preporuke. „Veoma je važno da imamo takva predavanja sa ženama iz naše zajednice, ali takođe i sa njihovim supružnicima, decom i drugim članovima porodice,“ rekla je Tabe Maliqi, članica zajednice. „Članovi njihove porodice takođe trebaju biti informisani o posledicama s kojim će se suočiti u slučaju korišćenja nasilja protiv drugih u njihovim porodicama“.

Organizujući ovakve aktivnosti, AŽĐ ima za cilj da obezbedi da se postojeći zakoni za zaštitu protiv nasilja u porodici primenjuju i sprovedu u Đakovici. NVO takođe nastoji da pomogne žene da postanu svesnije o zakonu i pravima unutar njega.

„Nakon radionice, videću efekat lekcije“, rekla je Sakibe Doli, Izvršna Direktorica Sigurne Kuće u Đakovici, koja skloništi žene i decu koji su pretrpeli nasilje. Ranije, u drugim naseljima i selima gde smo održali ovakva predavanja, efekat je bio odmah neposredan. Svesnost je podignuta i one su preduzele akcije da zaustave nasilje u porodici počinjene nad njima“.

Rad AŽĐ-a je omogućen preko granta [Fonda Žena Kosova](#) MŽK-a, podržan od strane [Austrijske Agencije za Razvoj](#) i [Kvinna till Kvinna](#).

Peace Corps Uči o Pravima Žena na Kosovu

8 avgusta, Izvršna Direktorka [MŽK-a](#) Igballe Rogova govorila je pred približno 20 dobrovoljaca organizacije „Peace Corps“ o poziciji žena na Kosovu. Dobrovoljci su prva grupa ikada koja volontira na Kosovu. Oni su podvrgnuli tromesečnom sveobuhvatnom među-kulturnom, jezičkom i tehničkom treningu pre nego što su otišli u posebnim regionima po zemlji, radi predavanja engleskog jezika u osnovnim školama.

„U ime naše Misije Sjedinjenih Država, ja sam ponosna da podržim Peace Corps u otvaranju njenog najnovijeg mesta ovde na Kosovu,“ rekla je Ambasador Sjedinjenih Država u Republici Kosovo Tracey Jacobson. „Mi smo uzbuđeni od perspektive volontera koji rade sa građanima Kosova i koji donose značajne doprinose zajednicama širom zemlje. Prijateljstva koja se budu stvorila će služiti kosovskom i američkom narodu u narednim godinama.“

[Peace Corps](#) Program na Kosovu je pokrenut 9 septembra 2013 godine sa službenom ceremonijom potpisivanja u Kancelariji Predsednice u Prištini. Program je pozvan da počne svoj rad od strane Atifete Jahjage, [Predsednice Kosova](#), koja je potpisala sporazum zajedno sa Helen Lowman, bivšom Regionalnom Direktorkom Peace Corps-a i trenutnim Saradnikom Direktora za Volontersko Rekrutiranje i Izbor.

„Sa velikom podrškom USAID-a i Stejt Departmenta SAD-a, Peace Corps nastoji da uspostavi živ i trajan program na Kosovu,“ rekla je Lowman nakon ceremonije potpisivanja.

Po potpisivanju ovog sporazuma, Kosovo je postala 140 zemlja služenja Peace Corps-a od njenog osnivanja u 1961 godini. To je takođe prvi ulazak organizacije u novoj zemlji od otvaranja programa u Kambodži u 2007 godini. Osoblje Peace Corps-a je posetilo Kosovo nakon potpisivanja sporazuma i radili su zajedno sa Vladom Kosova u identifikovanju lokalnih zajednica koje bi najbolje bile služene od strane volontera agencije.

20 avgusta Predsednica Jahjaga je [dočekala](#) volontere Peace Corps-a link.

Volonteri Peace Corps-a su takođe ohrabreni da učestvuju u projektima za zajednice i projektima osnovanim u školama. To pruža mogućnosti da se podele iskustva, veštine i znanja i da se postavi podignuto razumevanje između volontera i zajednice domaćina. Pristup Peace Corps-a je izgrađen nad važnošću ljudi-ljudima, fundamentalnim razmenama ideja.

Od njenog osnivanja od strane Američkog Predsednika Džon F. Kenedija u 1961 godini, više od 210,000 Amerikanaca su volontirali širom sveta. Misija Peace Corps-a je da promovise svetu mir i prijateljstvo ispunjujući tri glavna ciljeva: da pomogne ljudima zainteresovanih država u ispunjavanju njihovih potreba za trenirane muškarce i žene; da pomogne promovisanje boljeg razumevanja Amerikanaca od posluženih ljudi; i da pomogne promovisanje boljeg razumevanja drugih ljudi na delu Amerikanaca. Trenutno, volonteri rade u lokalnim zajednicama u fokusiranim oblastima poljoprivrede, ekonomskog razvoja zajednice, obrazovanja, okoline, zdravstva i omladinskog razvoja.

Inspirisani Filmski stvaraoci „Pričaju svoje priče“ na Dokufest-u

Tokom živog međunarodnog i međukulturnog filmskog festivala [Dokufest](#) u Prizrenu, jedna od mnogih organizovanih radionica je bila i „Priče koje mi Pričamo“. To je ohrabrilо mlade stvaraоce filmova da podele ideje o priči i da nauče kako da naprave dokumentarni film vezano za ljudska prava. Među njima je bila i Koordinator MŽK-a za odnose sa javnošću, Donjeta Berisha. Radionica je bila predvođena od strane direktora i snimatelja, [Richard Pearce](#) koji je režirao „[Hearts and Minds](#)“ i „[Road to Memphis](#)“ među ostalim filmovima.

Intenzivna trodnevna radionica je uključila učesnike u grupnom radu, snimajući različite delove grada.

„Bilo je divno iskustvo“, rekao je jedan učesnik. „Ponekad kada nismo mogli da pređemo sa onim što smo planirali, tada smo trebali da improvizujemo, bilo je zapanjujuće koliko smo posvećeni svi postali“.

Učesnici su istraživali grad, pokušavajući da nađu posebne lokacije koje su im bile potrebne da snime, kako bi završili svoje zadatke. Nakon snimanja tokom dana, vraćali su se da diskutuju svoj rad sa jedni drugima i sa Richard Pearce-om. On je bio dimnut kreativnošću i velikim idejama koje su učesnici posedovali. Obećao je da saradnja neće biti prekinuta kada se Dokufest bude završio. Nastaviće da pruža podršku.

Tokom festivala, učesnici su imali mogućnost da uživaju sa nekoliko filmova i da razviju svoje sopstvene ideje, koje su prikazali žiriju. Članovi žirija su pružili učesnicima savete i strategije za prevazilaženje izazova. Učesnici imaju mesec dana da pripreme svoje ideje i da ih pošalju žiriju, koji će izabrati i finansirati emitovanje osam filmova u narednoj godini na [Dokufest-u](#).

Učesnici diskutiraju ideje na radionici „Priče koje mi pričamo“ na Dokufest-u.
Fotografija: Patrik Gllozhani

MŽK se Zahvaljuje svojim stažistima

Svake godine, MŽK pruža stažiranje za studente sa Kosova i iz inostranstva. Ovog leta, mi smo dočekali dve stažiste iz Amerike, Jennifer Davidson iz Dartmouth Koledža u Pensilvaniji i Monique Nicole Morin iz Nove Škole (The New School) u Nju Jorku.

Jennifer i Monique su radile zajedno tokom leta u kancelarijama MŽK-a i pomogle su i dale veliki doprinos.

„Toliko puno sam naučila tokom mojeg vremena u MŽK-u oko svačega što se tiče pisanja predloga za grantove do uticaja evropskih integracija na žene. Rad „ruke na

posao“ mi je zaista pomogao da porastem i nisam mogla da tražim korisnije iskustvo,“ rekla je Jennifer.

Jennifer i Nikki su doprinele MŽK-u na bezbroj načina, od doprinosa za naše novine i materijal za odnose sa javnošću do izrade koncepta i predloga projekta radi pomaganja MŽK-a u obavljanju istraživanja koji smo uvek želeli da uradimo ali za koji nismo imali vremena. Zahvaljujemo im se za njihov naporan rad i doprinose!

Ako želite da stažirate sa MŽK-om, molimo vas pošaljite CV i propratno pismo objašnjujući vaše motivacije, šta biste želeli da radite i šta bi ste želeli da naučite od iskustva na info@womensnetwork.org.

Mlade Feministkinje Kosova pridružuju se međunarodnom karavanu

Nakon lagane letnje pauze, Inicijativa za Osnaživanje Mladih Kosovskih Žena obnavlja svoju aktivnost, pokrenuta ponovo sa neformalnom diskusijom koja je angažovala širu koaliciju u zastupanju, za važna pitanja feministkinja Kosova u narednim mesecima.

Neformalni početak sastanka je imao specijalnog gosta: Milena Abrahamyan iz Evropske Mreže Mladih Feministkinja je podelila informaciju o međunarodnom „Feminističkom Karavanu“, koji će se održati od 8 marta do 17 oktobra 2015 god. U znak solidarnosti sa Svetskim Maršom Žena (World March of Women), karavan će preći Evropske (i možda druge) granice. Njena glavna tema je „Globalizacija Solidarnosti“, kako je Milena rekla. Karavan će tražiti da ujedini raznovrsne feministkinje i grupe feministkinja u različitim oblastima. Izneće na prvi plan različite borbe s kojim se žene iz različitih oblasti suočavaju, identifikovaće sličnosti i ohrabriće saradnju u borbi protiv pitanja neravnopravnosti.

Putovanje će biti dokumentovano preko radio šoua, u saradnji sa radio šouom u svakoj zemlji i kao deo dokumentarnog filma. Put karavana još uvek potpuno nije postavljen. Krenuće ili iz Engleske ili Turske i onda će posećivati različite države radi podrške feminističkih događaja koji su planirani u tim zemljama. Karavan će definitivno da se završi na većem događaju u Portugalskoj. Feministi se mogu pridružiti Karavanu za bilo koji deo putovanja, ili za celo vreme.

Žestoke debate među potencijalnim Kosovskim učesnicima su se opkolila oko pitanja dali muškarci ili osobe koje se identifikuju drugim polom mogu učestvovati u Karavanu. Debata je završena pitanjem dali je ovo „Feministički ili ženski Karavan?“ Milena će dati do znanja o ovom i drugim diskutiranim pitanjima organizatorima Karavana i definitivni odgovor će biti pružen na njihovoj veb stranici i/ili Fejsbuk stranici, gde zainteresovane osobe mogu takođe da prikupe dodatne informacije o Karavanu, kada one budu dostupne.

Kosovski učesnici su bili željni da saznaju više o Evropskoj Mreži Mladih Feminista i budućim planovima o Inicijativi za Osnaživanje Mladih Kosovskih Žena. Na sledećem neformalnom i zabavnom sastanku, zakazanom za **Utorak, 2 septembra** u „Si n' Bahçe“ Priština, mladi feministi će diskutovati posebne ideje, akcije i ciljeve za zastupajuće inicijative i za osnaživanje mladih feminista na Kosovu. Dođite i pridružite nam se!

P.S. Diskusije će se nastaviti i u drugim regionima Kosova u narednim sednicama – pa ako nemožete doći do Prištine, ne brinite – mi ćemo uskoro posetiti vašu oblast!